

Nieuwsblad

December 2025 Jaargang 1 nummer 2

Stichting Tabitha

Hulpverlening Oost-Europa

Dit Nieuwsblad is een uitgave van Stichting Tabitha Ridderkerk.

Kamer van Koophandel: Ingeschreven onder nummer 41135110

Voorzitter en contactpersoon:

Raymond Schrik
Mobiel: 06-27036098 | Email: voorzitter@stichting-tabitha.com

Secretaris:

Eline Crum
Email: secretaris@stichting-tabitha.com
Postadres secretariaat: Pruimendijk 228A, 2989 AM Ridderkerk

Penningmeester:

Ed van Ingen
Mobiel: 06-53736933 | Email: penningmeester@stichting-tabitha.com
Voor legaten verzoeken wij u contact op te nemen met de penningmeester

Overige bestuursleden:

Jan Bahlman
Pieter Beens
Marieke van Beuzekom
Rianne Klippel
Jeroen Sloof
Marjo Voorwinden

Kind- en gezinssponsoring:

Rianne Klippel
Mobiel: 06-51477546 | Email: sponsoring@stichting-tabitha.com

Breigroep:

Joke van der Weiden
Mobiel: 06-22657297

Goedereninzameling:

Iedere 1^e en 3^e maandagavond (behalve 2e feestdagen en de maanden juli en augustus)
Van 19.00 tot 19.45 uur aan de Lagendijk 78 te Ridderkerk.
Bijdrage: € 1,- per zak

Contactpersoon goedereninzameling:

Jeroen Sloof
Email: kleding@stichting-tabitha.com
Tel. 06-12396985

Website en mail algemeen:

www.stichting-tabitha.com
info@stichting-tabitha.com

Giften, sponsorgelden e.d.

IBAN-nummer NL16RABO0355437643 t.n.v. Stichting Tabitha te Ridderkerk

Onze stichting heeft de ANBI-status (Algemeen Nut Beogende Instelling).
Hierdoor zijn uw giften aftrekbaar bij de belastingdienst.

Redactie en vormgeving:

Bert Tronchet (hoofdredacteur), Eline Crum, Rianne Klippel, Raymond Schrik en Marjo Voorwinden.

Druk:

Drukkerij Drukmeesters te Zwijndrecht

Oplage: 1000 stuks

Verschijsning: 2 maal per jaar

Disclaimer:

Hoewel de redactie de grootst mogelijke zorg besteedt aan de juistheid van de informatie in dit nieuwsblad, kunnen er geen rechten worden ontleend aan de inhoud. De redactie behoudt zich het recht voor om bijdragen te redigeren of in te korten.

Meditatie

"Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst." (Jesaja 9:5)

Licht in de duisternis

In een wereld die soms lijkt te wankelen onder duisternis, onzekerheid en verdeeldheid, klinkt er een eeuwenoude belofte die ons hart opnieuw mag raken: *"Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven."* Jesaja 9:5 is geen poëtische droom, maar een profetische werkelijkheid die ons met kerst opnieuw wordt voorgehouden. In het Kind van Bethlehem komt God zelf naar ons toe — kwetsbaar, nabij, en vol van genade.

De namen die Jesaja noemt, zijn veelzeggend. **Wonderlijk**, omdat Hij ons telkens weer verrast met Zijn liefde en trouw. **Raadsman**, omdat Hij wijsheid schenkt waar wij het niet meer weten. **Sterke God**, omdat Hij machtig is om te redden, ook als wij zwak zijn. **Eeuwige Vader**, omdat Hij ons nooit loslaat. En **Vredevorst**, omdat Hij vrede brengt — niet alleen tussen mensen, maar ook in ons hart.

Juist in deze tijd, waarin velen worstelen met zorgen, eenzaamheid of verlies, is deze boodschap van onschatbare waarde. Kerst is geen feest van oppervlakkige gezelligheid, maar een viering van hoop die dieper gaat dan omstandigheden. Het Kind in de kribbe is het antwoord op onze diepste nood. Hij is het Licht dat schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet overwonnen.

Als Stichting Tabitha zien we deze hoop ook weerspiegeld in ons werk. In de ontmoetingen met mensen in Oost-Europa, in de hulp die we mogen bieden, in de handen die we mogen uitstrekken — daar klinkt het stille getuigenis van Kerst: *God is met ons*. Niet als een verre macht, maar als een nabije Redder.

Deze kerst willen we u en jou uitnodigen om stil te worden bij deze belofte. Niet alleen om te ontvangen, maar ook om door te geven. Want het Licht dat we ontvangen, is bedoeld om te delen. In een gebaar van liefde, een woord van troost, een daad van gerechtigheid.

Laten we biddend vooruitkijken. Naar een nieuw jaar waarin we opnieuw mogen bouwen aan hoop, aan verbinding, aan vrede. Niet uit eigen kracht, maar gedragen door de Vredevorst zelf.

Namens Stichting Tabitha wens ik u een gezegend kerstfeest toe. Moge het Licht van Christus uw hart vervullen, uw pad verlichten, en u kracht geven om ook in het nieuwe jaar een bron van hoop te zijn voor anderen.

Raymond Schrik

Van de voorzitter

Raymond Schrik

Terugkijken met dankbaarheid, vooruitkijken in vertrouwen

Wat een bijzonder jaar ligt er achter ons, zo terugkijkend aan het einde van 2025. Als Stichting Tabitha mochten we opnieuw ervaren hoe rijk gezegend we zijn met betrokken vrijwilligers, trouwe donateurs en bovenal met de mogelijkheid om daadwerkelijk hulp te bieden aan hen die het zo hard nodig hebben. Allen daar ook heel hartelijk dank voor!

Het afgelopen jaar mochten we 2 reizen maken naar Oost-Europa, om daar onze broeders en zusters op te zoeken. Het was ontroerend om de mensen daar weer persoonlijk te ontmoeten, hun verhalen te horen en hen te mogen bemoedigen. De nood is groot, maar de dankbaarheid die we ontvangen, is des te groter. Het herinnert ons eraan waarom we doen wat we doen: om hoop te brengen waar wanhoop dreigt, om licht te zijn in duisternis.

Ook in Nederland hebben we niet stilgezeten. Met diverse activiteiten – van sponsoracties tot creatieve inzamelingsinitiatieven – hebben we samen gewerkt aan het versterken van onze hulpverlening. Iedere bijdrage, groot of klein, heeft impact gehad. Het is hartverwarmend om te zien hoe velen zich inzetten voor onze missie.

Als voorzitter kijk ik met diepe dankbaarheid terug. Dankbaar voor de inzet van zovelen, voor de middelen die we mochten ontvangen, en voor de bescherming en leiding die we hebben ervaren. Tegelijkertijd kijken we biddend vooruit. Er ligt nog zoveel werk voor ons, zoveel mensen die wachten op hulp, op hoop, op een teken dat ze niet vergeten zijn.

Laten we samen blijven bouwen aan een wereld waarin liefde en rechtvaardigheid handen en voeten krijgen. Stichting Tabitha blijft zich inzetten – met uw hulp, en bovenal met Gods zegen.

Met hartelijke groet,
Raymond Schrik

Wol gezocht!

Er is veel vraag naar bollen wol. Daar worden o.a. dekens van gebreid door vrijwilligers. Heeft u misschien nog bollen wol liggen waar u niets meer mee doet en die u zou willen doneren? U zou ons daar erg blij mee maken! Ze kunnen op de 1^e of de 3^e maandag van de maand tussen 19.00 en 19.45 uur ingeleverd worden bij de loods: Lagendijk 78 in Ridderkerk.

Breigroep

Bij de presentatie van Tabitha in Alblusserdam was ook mevrouw Visser. Zij is door deze avond ook aan het breien gegaan voor Roemenië en heeft 70 lapjes gebreid en bij Joke afgeleverd. Door Wilma werd er een mooie deken van gemaakt (zie foto). Mocht u ook zin hebben om te breien, zet dan 40 steken op en brei een vierkant lapje. We hebben 3 dames die ze in elkaar zetten. Ook de andere breigroepen hebben niet stil gezeten. Veel breiwerk is weer ingeleverd: truien, mutsen, omslagdoeken, enz. Er zijn veel mensen die

thuis breien. Ook de groep bij Joke thuis heeft prachtige dekens gehaakt. Parendrecht doet ook nog steeds mee. Er zijn 19 dames die heel veel breien, ook de zomer door. Maar liefst 7 banendozen konden worden gevuld met breiwerk. Iedereen weer hartelijk bedankt voor de vele goederen die weer naar de mensen in Roemenië en Moldavië gebracht worden.

U kleedt de mensen warm aan voor de winter.

Joke van der Weiden

Stichting Tabitha heeft de ANBI-status

Stichting Tabitha is sinds haar oprichting door de Belastingdienst erkend als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat wij ons voor minstens 90% inzetten voor het algemeen belang en voldoen aan strikte voorwaarden op het gebied van transparantie en beleid.

Dankzij deze status genieten wij als stichting belastingvoordelen: giften, schenkingen en nalatenschappen zijn vrijgesteld van schenk- en erfbelasting, zolang ze worden ingezet voor onze doelstellingen. Daarnaast biedt de ANBI-status voordelen voor onze donateurs.

Voor particulieren zijn giften aan Stichting Tabitha onder bepaalde voorwaarden aftrekbaar van de inkomstenbelasting. Periodieke giften die schriftelijk zijn vastgelegd voor minimaal vijf jaar zijn zelfs volledig aftrekbaar.

Voor bedrijven geldt dat giften aan Stichting Tabitha aftrekbaar zijn van de vennootschapsbelasting, tot een bepaald maximum. Dit maakt het voor ondernemingen aantrekkelijk om maatschappelijk verantwoord te ondernemen en tegelijkertijd fiscaal voordeel te behalen. Door te doneren aan een ANBI, zoals Stichting Tabitha, dragen bedrijven bij aan een betere samenleving én versterken zij hun maatschappelijke betrokkenheid.

Als ANBI zijn wij verplicht om jaarlijks informatie te publiceren over onze missie, het bestuur, het beloningsbeleid, het beleidsplan en onze financiële verantwoording. Deze gegevens zijn openbaar en te vinden op onze website, zodat u als donateur weet dat uw bijdrage op een verantwoorde manier wordt ingezet.

Wilt u bijdragen aan ons werk en tegelijk profiteren van belastingvoordeel? Neem dan contact met ons op of bekijk de mogelijkheden op onze donatiepagina.

Bestuurspaspoort

Jan Bahlman

Leeftijd: 70 jaar
Bestuursfunctie:
algemeen bestuurslid
Bestuurslid sinds: 2016

Motivatie om dit vrijwilligerswerk te doen:

In 2003 ben ik als gast meegegaan op een reis naar Roemenië. Van de toenmalige voorzitter kreeg ik wel een waarschuwing: "Als je hier eenmaal bent geweest, laat dit werk je niet meer los." Na een tijd kwam er binnen het bestuur een vacature vrij waar ik voor gevraagd werd en sinds die tijd mag ik dit werk doen. Het is mooi en dankbaar om in het oosten van Europa iets te ledigen van de nood die er daar nog steeds is, met name onder de zwakkeren.

Reisverslag

Tabitha en Gipsy Mission

6 t/m 11 november 2025

Tekst: Raymond Schrik

Gipsy Mission en Stichting Tabitha ondersteunen al vele jaren gezamenlijk twee projecten: het project van Areke Wigmans in Roemenië en de zigeunerzending in Nagyberég in Oekraïne. Door de overname van de projecten van Stichting Draagt Elkanders Lasten ontstond het idee om te kijken of Gipsy Mission ook iets in het oosten van Roemenië, Moldavië en Oekraïne zou kunnen betekenen. Daartoe werd een gezamenlijke reis gepland, waarbij dominee Ton van der Wekken (*voorzitter Gipsy Mission*), Bart van der Ham (*diaken CGK Gorinchem, de gemeente van Ton van der Wekken*) en Raymond Schrik (*voorzitter Stichting Tabitha*) naar het oosten zouden afreizen van donderdag 6 t/m dinsdag 11 november.

Donderdag 6 november

In de vroege morgen van donderdag kwam het bericht dat Ton van der Wekken helaas niet mee kon gaan op reis, vanwege het overlijden van een 52-jarig gemeentelid in de gemeente van Ton. Als dominee moet hij de familie begeleiden en de begrafenis gaan voorbereiden. Met elkaar hebben wij overlegd en besloten dat Bart en Raymond samen toch de reis zouden gaan maken, aangezien alles was voorbereid en ook onze broeders in Oost-Europa op onze komst rekenden. Dus gingen Bart en Raymond op weg naar Eindhoven om daar om 14.00 uur het vliegtuig te nemen naar Iași in Roemenië. Na een voorspoedige vlucht arriveerden wij om 18.00 uur

(*tijdsverschil +1 uur*) en werden we zeer hartelijk opgewacht door Sebastian (Sebi) en na een autorit van 2 uur kwamen we aan op de plaats van bestemming, Pentru Tine in Botoșani. Ondertussen was er meer duidelijkheid over de begrafenis die Ton moet leiden en die zal op donderdag 13 november plaatsvinden en omdat er ook op zaterdagmiddag nog een mogelijkheid was om richting Iași te vliegen, werd er besloten dat Ton alsnog de zaterdag zou komen.

Vrijdag 7 november

Na een heerlijke nachtrust stond het ontbijt om 8.30 uur klaar, verzorgd door de vriendelijke Estera. Na het ontbijt liet Sebi ons de koffieshop zien die bijna klaar is en die volgens planning op 14 december geopend hoopt te worden. Ook zijn er plannen om de ruimte waar de kleding wordt verkocht op te knappen. We hebben aangegeven dat zij vanuit Tabitha in de toekomst meer kleding kunnen verwachten, waar ze erg blij mee zijn! Estera, de kok, regelt ook de verkoop van de tweedehands kleding. Zij gaf aan dat ze behoefte hebben aan pampers, (gebreide) dekens, warme kleding en sokken. Ook schoenen zijn zeer welkom.

Rond 9.30 uur kwam Emanuel (Emi) en samen met Sebi gingen we op weg naar Moldavië, een rit van ongeveer 1,5 uur door een prachtig landschap. Bij de grensovergang leek het uitgestorven en we waren dan ook met enkele minuten de grens over. De eerste stop in Moldavië was in de stad Otaci in het noorden, waar we in de nieuwe zigeunerkerk hartelijk werden opgewacht door Vasili, de dominee van de zigeunerkerk in Soroca die zich ook bemoeit met de totstandkoming van de nieuwe kerk in Otaci. Ze hopen de kerk in december te kunnen gaan gebruiken voor de diensten en we werden uitge-

nodig voor de opening van de kerk. Dan zal nog niet alles in de kerk klaar zijn, maar kunnen in ieder geval de erediensten beginnen. Vanuit Otaci zijn we samen met Vasili naar Niorcani gegaan. Daar had Emi een vergadering gepland met gemeenteleden over de mogelijke bouw van een mogelijk nieuwe kerk.

Na de vergadering werden er enkele voedselpakketten uitgedeeld en bezochten we nog het gezin van Sasha, die in zeer armoedige omstandigheden met zijn vrouw en 4 kinderen leeft. Sasha en zijn vrouw zijn mentaal niet erg sterk en hebben duidelijk ook hulp nodig. Het is de bedoeling om wat dingen in zijn huis op te knappen en hun ook o.a. een nieuw bed te geven. In hetzelfde dorp bezochten we ook Micha, een enthousiaste jongen van rond de 20 jaar. Hij woont met zijn vrouw en baby in een huis, wat hij een jaar geleden heeft gekocht voor € 1500,-. Hij heeft een koe gekregen van Emi, die hij vol trots liet zien. De koe levert dagelijks melk op, wat hij ook verkoopt en hij verhuurt zich nog als tractorrijder bij een soort loonbedrijf. Het salaris ligt hier in Moldavië modaal zo rond de € 120,- per maand. Na Niorcani gingen we door naar Soroca en kwamen hier rond 17.00 uur aan waar we eerst nog wat zigeuners bezochten. Daarna waren we uitgenodigd bij Vasili thuis, waar nog wat gemeenteleden uit de kerk aanschoven. De

vrouw van Vasili had heerlijk gekookt en de maaltijd was erg gezellig met mooie gesprekken. Ze had o.a. Galuste gemaakt, een heerlijk gerecht in koolbladeren wat ze ook wel de 'gipsy sushi' noemen. Op vrijdagavond is er ook altijd een dienst in de zigeunerkerk, dus gingen we met z'n allen nog naar de kerk. Het werd een dienst van ruim 2 uur, met preken van Vasili, Emi en Sebi. Namens Tabitha mocht Raymond nog enkele woorden tot de gemeente zeggen. Na afloop zijn we naar ons hotel in Soroca gegaan, een klein en simpel, maar prima hotelletje. Het was een volle, intensieve, maar ook mooie dag!

Zaterdag 8 november

Om 8.30 uur gingen we weer op pad, vandaag staat Oekraïne op de planning. Aan de rand van Soroca hebben we eerst nog een bakkie koffie gedaan, waarna we afscheid namen van Vasili. Na ongeveer 2 uur kwamen we bij de Oekraïense grens bij Mămăliga en konden na een kwartier de grens over. In Oekraïne hadden we in Tsjernivtsi afgesproken met pastor Ilie, Dima en Pasha. Tijdens een gezamenlijke lunch vertelden ze ons over de hulpverlening aan het front. Momenteel gaan ze 1x per week vanuit Tsjernivtsi met spullen, zoals voedsel, medicijnen en kleding naar het front. De transporten worden steeds gevaarlijker door de inzet van drones die de Russen gebruiken. Ze hebben dat al een paar keer ook van dichtbij meegemaakt. Na de lunch hebben we de opslag ►

bezoekt, van waaruit alle goederen worden getransporteerd. Mooi om te zien wat er voor goederen worden ingezameld en klaargemaakt! Aanstaaende maandag staat het volgende transport gepland. Na een stevige 'hug' en hun sterkte en Gods nabijheid gewenst te hebben voor het aankomende transport, zijn wij richting grens gegaan.

Bij de eerste kleine grensovergang stond een gigantische rij, waarop we besloten door te rijden naar een andere, grotere grensovergang. Dat was zo'n 70 km verder, maar Emi wist een kortere route van slechts 12 kilometer. En dat klopte... het was alleen grotendeels onverhard en dwars door de 'bush-bush'. Bij de grotere grensovergang hadden we ook geen geluk. Emi probeerde naar voren te rijden, maar werd hardhandig teruggestuurd door een zeer norse Oekraïense soldaat. Na uiteindelijk 5 uur waren we de grens over. Emi heeft altijd een doos met bijbels in zijn auto staan en bij de controle van de bagage in de kofferbak vroegen 2 douaniers of ze alsjeblieft een bijbel mochten hebben. Een bijzonder moment als je bedenkt dat we 50 jaar geleden begonnen met het smokkelen van bijbels naar Oost-Europa en er nu om bijbels gevraagd werd. Uiteraard kregen ze een bijbel en zo konden wij na 5 uur toch ook met een bijzonder en dankbaar gevoel de grens over. Emi woont ongeveer een half uur van de grens en vanaf zijn huis zijn Sebi en wij verder gegaan met de bus van Emi's kerk, zodat Emi kon thuisblijven. Uiteindelijk waren we rond 21.00 uur bij

het huis van Sebi, waar Ton al aanwezig was. Hij was door de broer van Sebi, Stefan, opgehaald van het vliegveld in Iași. De vrouw van Sebi, Diana, had een heerlijke maaltijd voor ons bereid. Na een drukke en indrukwekkende dag waren we uiteindelijk rond 23.00 uur terug in Pentru Tine.

Zondag 9 november

Op zondagmorgen zijn we met z'n drieën in de bus van Emi zelf naar de kerk in Vârfu Câmpului gereden. De dienst begon om 10.00 uur. Tijdens de dienst heeft Raymond nog kort de groeten overgebracht en Ton mocht een korte preek houden. Tijdens de dienst werd ook het Heilig Avondmaal gevierd. De dienst duurde totaal ruim 2 uur en 3 kwartier. Na de dienst was er een gezellige, gemeenschappelijke lunch met alle gemeenteleden. De gemeenteleden hadden zelf iets bereid en er was daardoor een heerlijk lopend buffet. Na de lunch hebben we nog even een bezoekje gebracht aan het magazijn van Emi, vlakbij zijn huis. Rond 15.00 uur namen we hartelijk afscheid van Emi en zijn met Sebi teruggegaan naar Botoșani. Om 18.00 uur wachtte de volgende kerkdienst, in de prachtig gerestaureerde kerk van Sebi. Ook hier heeft Ton een korte preek gehouden. Na de kerkdienst hebben we bij Sebi thuis gegeten. Het was een mooie zondag!

Maandag 10 november

Na een heerlijk ontbijt van Estera hebben we in de morgen met Sebi allerlei zaken besproken over Pentru Tine en ook de mogelijke samenwerking met Gipsy Mission. Daarnaast zijn er plannen gemaakt dat enkele gemeenteleden vanuit Gorinchem in de zomer van 2026 naar Botoșani gaan om daar te helpen met o.a. het opknappen van allerlei dingen. Aan het eind van de morgen hebben we de opslagloods bezocht. Na de lunch zijn we

naar de gipsy getto gegaan en hebben daar de flats bezocht en een paar gesprekken met gipsy's gehad. Deze flats zijn onmenselijk om in te wonen en stinken vreselijk. Daarna hebben we wat voedselpakketten gekocht en zijn bij Lucretia, een oude vrouw, langsgegaan. Zij was zo ontzettend dankbaar voor het eten dat ze ons maar bleef knuffelen. Ze heeft last van reuma en doet nog steeds met de hand de was, wat ze eigenlijk niet meer kan. We hebben een wasmachine toegezegd, die nieuw € 200,- kost en de vader van Sebi, Laurentiu, zal die installeren. Hierna zijn we weer teruggegaan naar de gipsy getto, waar Rubin, de gipsy pastor, inmiddels was gearriveerd. Met hem bezochten we de ruimte waar zondags diensten gehouden worden. Het dak lekt en moet gerepareerd worden. Er wordt uitgezocht wat dit gaat kosten en wellicht dat Gipsy Mission dit wil oppakken. Aan het eind van de middag hebben we Sebi met z'n vrouw en kinderen uitgenodigd voor een maaltijd, wat zeer gezellig was. Rond 21.00 uur waren we terug in Pentru Tine en hebben de reis nog met elkaar geëvalueerd. Aangezien we morgen op tijd naar het vliegveld moeten, zijn we op tijd gaan slapen.

Dinsdag 11 november

Om 7.30 uur was het ontbijt en hebben we Laurentiu nog even ontmoet. Hij was een aantal dagen weg en op maandagavond laat thuisgekomen. Rond 8.00 uur vertrokken we naar het vliegveld en kwamen na een voorspoedige reis om 10.00 uur aan. Zonder vertraging vlogen we om 12.00 uur richting Eindhoven, waar we om 14.00 uur Nederlandse tijd aankwamen.

Veilig aangekomen in Ridderkerk mogen we terugkijken op een mooie en waardevolle gezamenlijke reis, hebben we het nodige huiswerk te doen en danken wij bovenal onze trouwe Vader voor Zijn bewarende hand.

Bestuurspaspoort

Rianne Klippel - van Roon

Leeftijd: 43 jaar

Bestuursfunctie: algemeen bestuurslid
(coördinator kind- en gezinssponsoring en redactielid)

Bestuurslid sinds: oktober 2015 bij Stichting Draagt Elkanders Lasten en sinds januari 2024 bij Stichting Tabitha

Motivatie om dit vrijwilligerswerk te doen: De lach op het gezicht van een kind in een arm gezin wanneer het een cadeautje krijgt.... Het sprankje hoop en de dankbaarheid in de ogen van arme mensen als we hen een bezoekje brengen en een voedselpakket aanbieden... De defensieve houding van een straatjongere die even verdwijnt, doordat hij of zij zich gezien voelt.... De tranen in de ogen als moederharten elkaar soms raken wanneer moeilijke situaties uitzichtloos lijken.... De verbondenheid en de eenheid in Christus die we mogen ervaren als broeders en zusters en de waardevolle vriendschappen die daaruit zijn ontstaan. En zo kan ik nog wel even doorgaan. Meestal kun je voelen en zien wat er in elkaar omgaat en zijn er niet eens woorden nodig. Vaak mogen we de mensen in Roemenië, Moldavië en Oekraïne bemoedigen, maar zelf kom ik er misschien nog wel meer bemoedigd vandaan. Ik ben dankbaar dat ik mijn gaven en talenten in mag zetten voor onze medemens in nood en zo een stukje van Jezus' liefde mag laten zien. Mijn gebed is dat het tot opbouw van Zijn gemeente en tot uitbreiding van Zijn Koninkrijk mag zijn.

‘Het Evangelie leven’

Tijdens een korte reis naar verschillende Roma-gemeenschappen in Oost-Roemenië werd ik opnieuw geraakt door een simpele, maar indringende waarheid: het Evangelie is niet iets wat je alleen vertelt – het is iets dat je leeft. Wij kwamen met goede bedoelingen en een volle agenda met dingen die we moesten doen. Maar de Roma die wij ontmoetten, hadden geen agenda waarin de dingen stonden die ze moesten doen. Integendeel, ze hadden amper een plek om te leven. Het maakte mij heel stil en heel verdrietig.

In een kamer ontmoette ik een oudere vrouw die geen Nederlands of Engels sprak, maar alleen Roemeens. Gelukkig werd het vertaald. Ze bood ons wat te eten aan. Dat was heel lief van haar, want ze had bijna niets. Daarom hadden wij wat boodschappen voor haar gedaan. Dat toverde een glimlach op haar gezicht. Het maakte haar heel blij. Ze beloofde voor ons te blijven bidden en wij beloofden dat we voor haar zouden bidden. In alles merkten we de liefde en zorg van onze God voor haar en ons.

We bezochten een kerkje waar de Roma op zondag samenkomen. Het was een heel oude zaal waar het water door het dak heen lekte. De Roma-voorganger vertelde ons zijn verhaal. Een paar jaar geleden had hij de Here Jezus leren kennen. En nu mag hij aan anderen vertellen wie Jezus is, maar nog belangrijker vond hij dat hij het Evangelie leefde. Het Evangelie moet getoond worden in onze levens. Daar heeft hij gelijk in. Het Evangelie krijgt kracht, juist wanneer het zichtbaar wordt in onze levens. Wanneer het handen en voeten krijgt in onze liefde, onze aandacht en onze bereidheid om stil te staan bij de ander. Niet alleen spreken, maar doen. Niet alleen woorden, maar er ook zijn. De Roma leven vaak in grote armoede, aan de randen van de samenleving, vaak vergeten door hun eigen landgenoten. Toch hebben de ontmoetingen ook dit keer mij weer heel veel geleerd over het Evangelie. Ja, het Evangelie moet niet alleen verteld worden, het moet ook geleefd worden.

Terug in Nederland merk ik hoe snel mijn agenda weer volloopt. Maar de gezichten van de mensen die we in Roemenië ontmoet hebben – de glimlach van die oude zuster en het verhaal van de koster – herinneren me eraan wat echt telt. Het Evangelie is een verhaal dat we vertellen, maar vooral een leven dat we leiden.

Misschien begint het simpel. Een kopje thee. Een glimlach. Een open deur. Want wie het Evangelie wil doorgeven, moet bereid zijn het eerst zelf te leven.

Ds. Ton van der Wekken, voorzitter Gipsy Mission

Hout- en voedselactie

Ook deze winter organiseren we weer een actie om geld in te zamelen voor voedselpakketten voor de sponsorgezinnen en anderen in Roemenië en Moldavië. Het is bekend dat de weersomstandigheden in de winter een groot verschil zijn met onze winters. Tel daarbij op dat de meeste gezinnen die in de sponsorprojecten vallen in kleine en slecht geïsoleerde woningen leven en je kunt je voorstellen dat het voor veel gezinnen letterlijk overleven is in de koude winters.

Elk jaar krijgen we dan ook te horen dat de voedselpakketten en het hout voor de kachels, een enorme steun zijn om deze barre maanden door te komen.

De prijzen voor voedsel zijn helaas ook weer het laatste jaar verder gestegen en het wordt steeds moeilijker om als gezin rond te komen. De situatie dat kinderen die zonder eten naar school gaan en ook bij thuiskomst geen eten hebben, komt veel voor. Ook deze winter willen we daarom weer veel gezinnen helpen met voedselpakketten.

Een pakket dat in Roemenië of Moldavië wordt gekocht en o.a. voedsel, olie, meel, suiker, pasta, saus en andere dingen bevat, kost € 15,-. Hoeveel neemt u er voor uw rekening? Kleinere bedragen zijn uiteraard ook heel welkom.

In de wetenschap dat onze lezers de mensen die onze hulp zo hard nodig hebben een warm hart toedragen, doen we (opnieuw) een beroep op u om uw gift voor voedselpakketten over te maken op ons rekeningnummer:

**IBAN-nummer NL16RABO0355437643 t.n.v. Stichting
Tabitha te Ridderkerk o.v.v. voedselactie 2026**

Naast voedselgebrek is er bij velen ook een ernstig tekort aan hout. In Roemenië en Moldavië worden veel huizen alleen verwarmd met houtkachels. Maar ook hout om te stoken, is erg duur, waardoor velen dat ook niet kunnen aanschaffen. Het gevolg is dat vooral ouderen en gezinnen met kinderen in de kou zitten. Daarom is ook hiervoor hulp erg nodig. Mogen we u vragen ook hierbij te helpen door uw bijdrage over te maken op ons rekeningnummer:

**IBAN-nummer NL16RABO0355437643 t.n.v. Stichting
Tabitha te Ridderkerk o.v.v. houtactie 2026**

Hartelijk dank!

Bestuurspaspoort

Ed van Ingen

Leeftijd: 56 jaar
Bestuursfunctie:
Penningmeester
Bestuurslid sinds: 2020
Motivatie om dit vrijwilligerswerk te doen:
In Nederland hebben wij het in velerlei opzicht goed. En hoe anders is dat op maar een paar uurtjes vliegen hier vandaan. Daar heerst bittere armoede en leven veel mensen zonder perspectief op verbetering. Het is niet alleen onze plicht, maar ook gewoon mooi werk om een bijdrage te leveren om levensomstandigheden te verbeteren.
Stichting Tabitha is een hechte club mensen met een intrinsieke motivatie om het goede te doen voor onze broeders en zusters. Ondersteund door een trouwe achterban kunnen we, met Gods hulp, het verschil maken. Het is fijn om daar een bijdrage aan te mogen leveren.

Leeftijd: 52 jaar
Bestuursfunctie: voorzitter
Bestuurslid sinds: 2001 en sinds 2018 als voorzitter
Motivatie om dit vrijwilligerswerk te doen: Mattheüs 25. In dit hoofdstuk gaat het over wat wij voor onze naaste hebben gedaan. Nog verder zelfs, wat wij voor onze naaste hebben gedaan dat hebben wij voor Hem gedaan.

Dit hoofdstuk mag ik ervaren als een rode draad in mijn vrijwilligerswerk.

En het mooie van het vrijwilligerswerk bij Tabitha is dat je handen en voeten kunt geven aan je geloof. Concreet bezig zijn met hulp bieden, iets voor onze broeders en zusters mogen betekenen. Niet dat wij beter zijn, we mogen slechts doorgeven.

Bij Tabitha zijn we gezegend met een grote groep vrijwilligers en dat maakt het nog mooier. Met elkaar en voor elkaar!

Laat Uw licht schijnen voor de mensen

Dinsdag 18 november

Op het vliegveld in Eindhoven is het de gebruikelijke drukte, in de vertrekhal klinkt er als altijd gedempt rumoer van toeristen die hun vlucht willen checken, gezinnen die op familiebezoek gaan en zakenlui die gehaast hun vlucht willen halen.

Wij zijn gelukkig ruim op tijd voor onze vlucht en na het standaard ritueel van koffers inchecken en de controle door de douane, neemt ons vliegtuig om 16.05 uur de aanloop om op te stijgen.

De komende week bezoeken we de projecten van Stichting Tabitha in Roemenië en Oekraïne. In dit verslag hopen we u mee te nemen op deze reis. Ik zal het reisgezelschap even aan u voorstellen: Jan Bahlman, de senior van het gezelschap. Zowel qua leeftijd als bestuurslid van Tabitha. Hij kent de projecten die we hopen te bezoeken en is de gids op deze reis. Mijn jongste broertje Reinier is mee als gast. Dit is zijn tweede reis naar Roemenië en kent ook deze Tabitha-projecten nog niet. En ik ben zelf pas sinds een jaar bestuurslid van Tabitha en ben ook nog niet eerder in deze regio geweest.

De vlucht verloopt zonder problemen en we landen zelfs 20 minuten eerder dan de geplande tijd. Al om half 8 Roemeense tijd landen we en halen we de huurauto op. Dan rijden we over de donkere snelweg naar Târgu Mureș. Daar zullen we de komende 2 nachten doorbrengen in het CE-huis. CE staat voor Christian Endeavour, een Roemeens-Hongaarse organisatie met meerdere vestigingen in dit deel van Roemenië. Dit deel van Roemenië heet Transsylvanië.

Dit gebied hoorde tot de Eerste Wereldoorlog bij Hongarije en de inwoners spreken nog altijd Hongaars en voelen zich ook vaak meer verbonden met Hongarije. Vanuit de Roemeense overheid wordt er wel op aangestuurd dat kinderen Roemeens leren op school en in het gebied wonen ook steeds meer Roemenen, de Hongaren zijn niet meer in de meerderheid. Maar veel plaatsnamen en reclameborden staan geschreven in het Hongaars. Wat ook bijzonder is aan dit gebied is de sterke invloed van de Re-

Het reisgezelschap v.l.n.r.
Eline Crum, Reinier Crum en Jan Bahlman

formatie. Veel christenen zijn Hongaars Reformatorisch en in elke stad bevindt zich wel een Johannes Calvijnstraat en een reformatorisch college. Vaak worden deze scholen betaald door de Hongaarse overheid.

Maar weer terug naar onze reis: in het CE-huis staat er een heerlijk bord goulash soep voor ons klaar en maken we kennis met de medewerkers en andere gasten die er verblijven

We gaan op tijd onze bedden opzoeken, morgen zal een drukke dag worden.

Woensdag 19 november

We beginnen de dag met een zakelijke bespreking in het CE-huis. We bespreken de veranderingen in de strategie van het CE-huis, we horen dat de belasting op arbeid steeds hoger wordt, inmiddels gaat er van 100 euro 48 euro belasting naar de staat. Ook de andere kosten blijven stijgen, dit heeft onder andere ook te maken met de situatie in Oekraïne.

Na de bespreking nemen we een kijkje bij het Granny-project, waar de dames aan het bakken zijn. Ze hebben heerlijke koekjes gebakken met een kern van rozenbotteljam.

Er is een grote groep ouderen in beeld, een aantal van hen komt wekelijks naar het CE-huis voor een activiteit. De bijeenkomst begint altijd met een Bijbelstudie en daarna een variabel programma. Vandaag is dat dus koekjes bakken, op andere dagen wordt er geknutseld of gekookt voor de gezinnen die betrokken zijn bij het preventieproject. Het doel is vooral om de ouderen zich nuttig te laten voelen.

We vertrekken hierna op weg naar 1 van de 10 gezinnen uit het preventieproject. Zij woonden in een aftandse hut, op de vuilnisbelt. Dit gebied wordt Cold Valley genoemd, er zijn in de omtrek van 2 kilometer overal illegale krotjes gebouwd, waar een grote populatie gypsies leeft. Het is een doolhof geworden van

smalle steegjes en ongelijke paadjes. Aan de geasfalteerde hoofdweg staan de woningen van de rijkere bewoners. Maar als we een gammal bruggetje over stappen, komen we in een heel andere omgeving terecht. Het heeft geregend en daardoor zijn de paadjes veranderd in een glibberige modderweg. Het eerste stukje liggen er nog wat losse stenen, wat het lopen makkelijk maakt. Maar hoe verder we de heuvel op lopen, hoe gladder het wordt. We worden galant geholpen door een kleine ►

Leeftijd: 53 jaar

Bestuursfunctie:
algemeen bestuurslid
(verantwoordelijk voor de
hulptransporten)
Bestuurslid sinds: 2007

Motivatatie om dit vrijwilligerswerk te doen:

Het bijzondere aan dit werk is dat we hulp kunnen bieden aan mensen die onder hele andere omstandigheden leven. Roemenië, Oekraïne en Moldavië zijn landen waar veel armoede is.

We zijn als stichting al vele jaren met deze mensen verbonden. Het is fijn de contacten te onderhouden, de projecten te bezoeken en te ondersteunen met allerlei middelen. Met elkaar zoeken we waar we elkaar kunnen helpen. Daarnaast is er ook de verbondenheid in Christus. Dat is heel bijzonder om te ervaren, vooral als je daar bent.

Dat geeft motivatie om onze broeders en zusters te blijven helpen en dit mooie werk te doen.

jongen en houden ons vast aan schuttingen, een normale manier van lopen is er niet.

Uiteindelijk komen we bij het huisje van het gezin aan. We krijgen direct stoelen aangeboden, het is ongeleefd om te blijven staan.

Als ik zit, kijk ik eens om me heen. Het is duidelijk dat het huisje nog niet klaar is, de vloer bestaat nog uit ruw beton en de muren van de slaapkamer zijn half opgetrokken.

Af en toe gaat de deur open en wordt er een meubel naar binnen getild. Een van de sociaal werkers van het CE-huis heeft een bus vol tweedehands meubels meegebracht. De ouders van het gezin hebben een aantal maanden in Duitsland gewerkt en genoeg geld gespaard om hun hutje te renoveren. Met hulp van de sociaal werkers van het CE-huis hebben ze goedkoop de bouwmaterialen kunnen krijgen en zijn ze nu bezig om het huis verder af te werken en in te richten. Van de spullen die ze hebben gevonden op de vuilnisbelt hebben ze al een soort keuken gefabriceerd. In de hoek staat een houtkacheltje te branden. De vader heeft soms werk voor 1 dag, de moeder werkt als schoonmaakster. Voor een dag werken ontvangt ze 50 Roemeense Lei, omgerekend is dat nog geen 10 euro.

De kinderen nemen deel aan het preventieproject, een project dat erop

Bestuurspaspoort

Eline Crum

Leeftijd: 43 jaar

Bestuursfunctie: secretaresse

Bestuurslid sinds: 2008 bij
Stichting Draagt Elkanders
Lasten en sinds januari 2024
bij Stichting Tabitha.

Motivatie:

Als oud-bestuurslid van Stichting Draagt Elkanders Lasten ben ik, samen met Marjo en Rianne, warm opgenomen in het bestuur van Tabitha.

Mijn motivatie om dit bestuurswerk te mogen doen, is toch vaak het zien van de beelden en verslagen die we vanuit Oost-Europa krijgen. Ook de reizen naar Roemenië, Moldavië en Oekraïne doen me beseffen hoeveel onrecht en verschil er in welstand bestaat op deze wereld. Het blijft bijzonder dat er zoveel mensen zijn die zich betrokken voelen bij de stichting, zoals de vele vrijwilligers die vaak wekelijks een vaste bijdrage leveren.

Die verbondenheid om met elkaar dit werk in Gods Koninkrijk te mogen doen, is mijn belangrijkste motivatie.

gericht is om kinderen gericht te begeleiden om te voorkomen dat zij in een kindertehuis o.i.d. terechtkomen. De ouders worden hier natuurlijk ook bij betrokken en ontvangen ook begeleiding. Het gezin heeft 5 kinderen, de oudste zoon woont bij de grootmoeder. Doordat er nu geïnvesteerd is in de woning zijn de omstandigheden voor de kinderen en de rest van het gezin ook verbeterd. Op de een of andere manier komt het gesprek ook op het doen van de was, de vrouw vertelt dat ze haar was aan de voet van de heuvel doet, daar is stromend water beschikbaar. Ze begint dan om 10 uur 's avonds met de was en is rond 3 uur in de nacht klaar. De was kan dan de volgende dag buiten drogen. Het doen van de was kost haar ook nog eens 40 Lei, bijna een dag werken dus. Reinier heeft via zijn werk wat geld meegekregen en we bespreken wat een wasmachine kost etc. De ogen van de vrouw beginnen al te glimmen, ze kan genoeg Engels verstaan om de richting van het gesprek te volgen. Ze straalt dan ook als ze de bevestiging krijgt dat de wasmachine gedoneerd wordt. Ze vliegt ons om de hals en blijft maar herhalen hoe blij ze is.

We besluiten het bezoek met een gebed en glibberen het pad af naar beneden. Hier bezoeken we nog een oudere weduwe, in haar eenvoudige keuken nemen we plaats op kleine krukjes en krijgen we iets te eten en drinken aangeboden. Weigeren wordt gezien als onbeleefd, dus nemen we braaf een koekje van de schaal. De vrouw verteld over haar moeilijke leven, ze schiet vol als ze verteld over haar dochter die overleden is. Ze heeft even de tijd nodig om zich te herpakken en vertelt dat een kind verliezen het ergste is wat haar is overkomen.

Als Jan een persoonlijke ervaring deelt, geeft de vrouw een blijk van herkenning en dit kalmeert haar ook. Ze droogt haar tranen en vertelt hoeveel steun ze ervaart door het werk van CE. Dan staat ze op en loopt naar de bijkeuken, ze komt terug met een grote teil water. Jan is als eerste aan de beurt, zorgvuldig veegt de vrouw de modder van zijn broek en schoenen. Ook ik kom de deur niet uit met modderige schoenen, Reinier poetst zijn schoenen zelf schoon. Het voelt ongemakkelijk, maar het is ook een groots gebaar van gastvrijheid en zorgzaamheid. Met glimmende schoenen stappen we weer naar buiten, de vrouw zwaait ons uit.

We gaan op weg naar Gabi, zij is de directrice van de Philothea Klub. Ze vertelt ons over de voorlichtingslessen die gegeven worden op scholen over pestgedrag, verslaving en sociale omgangsvormen. Inmiddels zijn de lessen van Gabi een begrip in Târgu Mureș en is zij op alle scholen welkom om lessen te geven. Naast de lessen zijn er nog veel meer projecten vanuit de Philothea Klub: er zijn groepen kinderen die bijles krijgen in de Roemeense taal, er worden bijeenkomsten georganiseerd voor ouders, er zijn fotografie cursussen. Gabi

maakt een bescheiden indruk, maar uit alles blijkt haar betrokkenheid en Bijbelse visie op alles wat er vanuit de Philothea Klub opgezet wordt. Ze komt heel rustig over, maar moet over genoeg energie beschikken om al het werk te verzetten wat er opgezet is. We bespreken de problemen die er bij het werk komen kijken, pesten via sociale media is ook hier een groot probleem en er is hier goede begeleiding bij nodig. Gelukkig zijn er ook de succesverhalen en vertelt Gabi over jongeren die zich gezien en gehoord voelen door de persoonlijke aandacht die zij krijgen in bijvoorbeeld de bijlessen.

We krijgen een korte rondleiding in de oude vestingkerk, waar ook een kleine tentoonstelling staat over de rol van Nederland in de Hongaarse Reformatie. Voor dit verslag is het niet relevant, maar het is aan te raden om eens uit te zoeken hoe dat precies zit en wat de rol van Michiel de Ruyter was in deze reformatie!

Ons bezoek in Târgu Mureș sluiten we af met een gezamenlijke maaltijd met de medewerkers van het CE-huis en de zeer goed Nederlands sprekende dominee Arpad. Hij vertelt over de omstandigheden achter het ijzeren gordijn en de veranderingen in de samenleving nu.

Donderdag 20 november

Na de gezellige maaltijd van gisteren, zitten we op tijd weer aan het ontbijt. Vandaag staat er een reisdag op het programma, we hopen naar Oekraïne te reizen. Voor we vertrekken krijgen we van de medewerkers ►

van het CE-huis een plaque mee, waarop de volgende Bijbeltekst staat: 'Laat op dezelfde manier jullie licht schijnen voor de mensen, zodat ze jullie daden zien en jullie Vader in de hemel verheerlijken' Mattheüs 5: 16. De medewerkers willen op deze manier de band tussen de stichtingen benadrukken en bedanken ons voor de steun vanuit Tabitha.

We nemen afscheid van iedereen en gaan op weg. Het is een reis van ongeveer 5 uur. Onderweg doen we Satu Mare aan, een redelijk grote stad. Ook hier zien we weer een Reformatorisch Lyceum en bekend klinkende straatnamen. Naast rijk versierde barokke gebouwen zien we ook de typische communistische bouwstijl, hoekige gebouwen van hard beton.

We rijden verder richting de grens waar we de huurauto achter zullen laten op een bewaakte parkeerplaats en lopend de grens over zullen steken. We arriveren bij de grens in de volle overtuiging dat dit de Hongaarse grens is. Doordat de beambte maar door blijft vragen naar de autopapieren blijken we toch bij de Oekraïense grens te staan. Ik vraag nog na of hij het zeker weet, waarop de man begint te lachen. Ik bedenk me dat hij het echt wel beter zal weten en we rijden maar om. Het is een extra rit van ruim een uur en het is al donker als we de parkeerplaats vinden en oprijden. We nemen de koffers mee en lopen langs een donkere weg richting de grens. Er staat een rijtje auto's en er lopen wat oudere vrouwen met boodschappentassen. Verder is het rustig, de felle lampen verlichten wat in het licht moet staan. Onze paspoorten worden aan beide kanten van de grens goed bekeken, maar eigenlijk kunnen we zonder problemen passeren. Ik krijg de indruk dat dit voor anderen echt anders is, een van de voertuigen heeft de volledige vracht uitgeladen en een douanebeambte telt elke tube tandpasta en overige goederen. Wij passeren de laatste grenswachter en dan valt me wel even de drone op die boven ons hoofd vliegt. Maar tegelijk zien we ook Vicky die

Bestuurspaspoort

Marieke van Beuzekom

Leeftijd: 53 jaar

Bestuursfunctie: Al lang actief binnen het bestuur van Stichting Tabitha met verschillende functies. Op dit moment algemeen bestuurslid en dat betekent dat ik geen vast omlijnd takenpakket heb, maar meer een 'manusje van alles' ben. Wat overigens prima bevalt.

Bestuurslid sinds: 2002

Motivatie om dit vrijwilligerswerk te doen: Het mooie aan ons werk als Stichting Tabitha vind ik dat je echt een bijdrage kan leveren aan de nood van broeders en zusters in Oost-Europa. Daarnaast worden wij op onze reizen en in het contact met hen zo enorm bemoedigd. Het is zo waardevol om te merken dat Gods werk niet aan landsgrenzen gebonden is en dat Hij dezelfde is, waar ook ter wereld.

op ons staat te wachten. Ze is de schooldirectrice van het Hongaars-Reformatorisch Lyceum waar wij ook zullen verblijven. De school is een kostschool voor kinderen van ongeveer 10 tot 18 jaar. In de weekenden zijn de scholieren thuis, de rest van de week verblijven ze op het lyceum. Vicky is een kordate en directe vrouw, maar onder dat stoere uiterlijk blijkt ze erg gevoelig en bewogen met haar studenten.

We proppen onze koffers in haar oude Golfje en gaan op weg naar Nagyberég. De wegen zijn slecht, vergelijkbaar met de wegen in Moldavië en het is er erg donker. Er zijn de laatste weken veel blackouts geweest, grote stroomuitvalen. Vicky zegt er gelijk bij dat dit niets te maken heeft met de droneaanvallen, de verhalen die wij in het westen te horen krijgen, kloppen niet volgens Vicky.

Bestuurspaspoort

Pieter Beens

Leeftijd: 43 jaar

Bestuursfunctie:

algemeen bestuurslid

Bestuurslid sinds:

december 2021

Motivatie om dit vrijwilligerswerk te doen: ik zet me in voor Stichting Tabitha, omdat ik het belangrijk vind om mijn ogen open te houden voor de totaal andere situatie waarin medemensen zich bevinden, waar ook ter wereld. Het mooie bij Stichting Tabitha is dat je dat kunt doen met een bijzonder doel, waarbij het naast hulp bieden bij bijzondere noden het ook nog eens gaat om het brengen van het Evangelie van Jezus Christus.

Door alle nood van mijn medemens heen kan ik iets van Jezus' liefde laten zien! Die liefde drijft mij in het omzien naar de ander, dichtbij of verder weg.

ten te horen krijgen, kloppen niet volgens Vicky.

We stoppen om ergens iets te eten, het voelt erg vreemd om een pizza te eten in een land dat in oorlog is. Maar uit wat Vicky vertelt blijkt dat elke Oekraïner wil dat de oorlog snel zal eindigen en dat alles weer wordt zoals het was. Dan wordt ze ook persoonlijk, ze vertelt dat ze worstelt met het oefenen van geduld en de vraag waarom zij soms zoveel beproevingen moet doorstaan. Veel van haar studenten hebben vaders of broers die opgepakt en naar het front gestuurd worden. Sommigen krijgen ook de boodschap dat ze hun familieleden niet meer terug zullen zien. Vicky heeft het hier erg moeilijk mee en het lijkt haar op te lichten dit te kunnen delen.

Na de maaltijd rijden we door naar het lyceum. We krijgen onze kamers toegewezen en na een kort rondje om het complex sluiten we de dag af.

Vrijdag 21 november

Tijdens ons ontbijt in de eetzaal komt Toth Laslo binnenlopen, hij is de predikant van de kerk die op het schoolterrein staat en de geestelijk verzorger van de school. Ook David Pandý schuift aan. Het gesprek begint bijna direct over de oorlog en de huidige politieke situatie in Oekraïne. Beide heren ►

zijn het erover eens dat Oekraïne in de oorlog gedwongen is. Als ze gewoon neutraal gebleven was, was het nooit zover gekomen. Ze hebben geen goed woord over voor president Zelensky en zijn verrassend positief over Rusland. Volgens beide heren is Rusland altijd transparant geweest en is het idee dat zij nog meer grondgebied willen veroveren alleen maar bangmakerij door de westerse media. Tussen al deze politieke taal hoor ik ook de verhalen wat de mensen nou echt meemaken: dorpen die afgezet worden door de militaire politie en waarbij alle mannen opgepakt en afgevoerd worden. Binnen 10 dagen staan deze mannen aan het front. Het aantal suïcides onder mannen is de afgelopen periode enorm toegenomen. Er zijn uitzonderingen voor bepaalde beroepen en vaders van meer dan 3 jonge kinderen, maar alle andere mannen tussen 25 en 57 jaar lopen het risico om opgepakt en afgevoerd te worden. Hoe corrupt het land is, blijkt uit het feit dat je deze dienstplicht wel kan 'afkopen'. Dit kost je dan wel 10.000 dollar, maar je hoeft niet naar het front.

Mijn hoofd tolt nog van deze informatie als we op weg gaan naar het Multi Functioneel Centrum. De kindertjes van de kleuterklas hebben liedjes en dansjes ingestudeerd en verzorgen een optreden voor ons. Ze doen zichtbaar hun best, hun gezichtjes staan wel gespannen, omdat het best eng is om voor die vreemde mensen op te treden. Verlegen nemen ze het applaus in ontvangst en accepteren enthousiaster de snoepjes en cadeautjes. Het is vanwege het slechte weer niet mogelijk om de wijk te bezoeken waar de zigeunerfamilies wonen die door Toth en David worden begeleid.

Het kleuterschooltje wordt momenteel bezocht door 14

kleuters, voorwaarden zijn wel dat zij schoon en netjes gekleed naar de school komen. Ouders worden hierin ook begeleid. David vertelt van de problemen die er bestaan in de zigeunergemeenschap: het analfabetisme, de discriminatie door de rest van de samenleving, de financiële problemen, het is een hele waslijst. Werken met deze groep mensen vraagt veel uithoudingsvermogen, de successen zijn nauwelijks zichtbaar. David vertelt dat hij echt de kracht van God ervaart om dit werk te blijven doen, zonder die steun had hij het nooit volgehouden. Het Centrum wordt op meerdere manieren gebruikt, onder andere voor zondagse kerkdiensten.

We bezoeken de naschoolse opvang, die georganiseerd wordt in de plaatselijke basisschool. Langs het schoolgebouw liggen zandzakken bij de ramen. Dit is verplicht, omdat elke school bescherming moet bieden. Er is een bunker gemaakt in de kelder van de school. We krijgen een klassenfoto en geknutselde tulp, omdat we uit Nederland komen.

Als we weer teruglopen naar het Lyceum horen we dat de vader van de juf is opgepakt en afgevoerd naar de grens. Het was hem niet toegestaan om zijn familie te bellen, pas na 2 dagen kon hij zijn vrouw en kinderen op de hoogte brengen.

Dan komen we aan bij het Lyceum, de week wordt hier afgesloten met alle studenten. Toth heeft de leiding en bespreekt met de jongeren het Bijbelgedeelte uit Spreuken 4: 20-22, hij roept de jongeren op hun oren, ogen en hart te bewaren en dicht bij de Bijbel te leven. Jan spreekt de jongeren toe en vertelt kort iets over het werk van Tabitha.

Het is al bijna donker als Toth ons een rondleiding geeft door Nagyberg, een grotere plaats in de buurt. We lopen door het oude centrum van de stad, vol met historie. De stroom is weer uitgevallen en het is aardedonker op een aantal winkels na. Die worden verlicht door de noodaggregaten, ze maken een akelig brommend geluid. In de stad is veel leegstand, veel huiseigenaren hebben het land verlaten en hun huizen staan te vervallen.

Als we even buiten bij een winkel staan te wachten, zien we mannen in een wagen stappen, zichtbaar be-

wapend. Er lopen oudere vrouwen met gebreide hoedjes over straat, moeders met kinderwagens, wat jongeren met rugtassen en oudere mannen in donkere pakken. Niemand kijkt op of om van de mannen die in de wagen stappen, misschien uit angst of zijn mensen hier al gewend geraakt aan zoiets?

We sluiten ook hier het bezoek af met een gezamenlijke maaltijd en keren terug naar het Lyceum.

Zaterdag 22 november

Toth brengt ons naar de grens en zwaait ons uit. We steken weer lopend de grens over, de controle is dit keer iets grondiger. De reizigers voor ons moeten hun vingerafdruk achterlaten en gaan op de foto. Onze koffers gaan nog wel door een scan, maar verder kunnen we zonder problemen doorlopen. We halen de auto op en rijden door het Hongaarse land richting Debrecen. Daar maken we een rondje door de stad en gaan op zoek naar het gedenkteken van Michiel de Ruyter. Het blijkt er echt te staan, achter de grote kerk van Debrecen!

Elnde van de middag komen we aan in Oradea, we worden hartelijk ontvangen in het Iulia Home door Sandor. Sandor is directeur van Iulia Home, zo wordt dit CE-project genoemd. Hij heeft een duidelijke visie op de hulpvragen en het werk wat gedaan wordt in het CE-huis. Dit is omvangrijk: een granny-project, afterschoolproject, gezinshulp, thuiszorg en veel meer. De komende dagen zullen we aan de keukentafel in de vernieuwde keuken mooie en openhartige gesprekken voeren over het werk en de problemen waar ook hij tegenaan loopt. Na de maaltijd zoeken we ons verblijf op voor de komende dagen en maken we kennis met Martin Trouwborst, een vrijwilliger die al jaren een aantal maanden werkt bij het after-schoolproject.

Zondag 23 november

Na het ontbijt gaan we op weg naar de kerkdienst bij dominee Istvan. Hij preekt uit Openbaring 21: 1-8 en Mattheüs 10: 20. 'Want gij zijt het niet, die spreekt, maar het is de Geest uws Vaders die spreekt'.

Na de dienst drinken we koffie met zijn familie. Ook hier gaat het gesprek weer snel over de oorlog in Oekraïne en de effecten die het heeft op het leven in Roemenië. Dominee Istvan heeft een project in het getto van de

stad en vertelt daarover.

De rest van de dag hebben we tijd voor onszelf, in de avond zijn we uitgenodigd bij Sandor thuis en maken we kennis met zijn familie.

Maandag 24 november

We beginnen de dag met het bezoeken van een gezin, ze wonen een eindje buiten de stad. De moeder is weduwe, ze is twee keer getrouwd geweest en beide echtgenoten hebben zich verhangen. De moeder staat nu alleen voor de opvoeding van de 7 kinderen. De 3 jongsten zijn thuis, ze komen verlegen aanlopen als ze al die vreemden in de keuken zien staan. De kleine cadeautjes en snoepjes helpen hen al snel over de verlegenheid heen, ondertussen vertelt de moeder over de financiële situatie van het gezin. Ze kan rondkomen van haar weduwenpensioen en de kinderbijslag, maar dit is geen vetpot. Een andere stichting heeft een bijkeuken aangebouwd, hierdoor is haar leefsituatie wel verbeterd.

Ze krijgt steun vanuit de CE door middel van voedselpakketten, kleding voor de kinderen en schoolspullen.

Het volgende bezoek is aan een ouder echtpaar, dat samen zorgt voor de verstandelijk beperkte zus van de man. De zus heeft onlangs haar bovenarm gekneusd, ze was gevallen nadat haar bloeddrukmedicatie was verdubbeld. Ze moet rust houden en ligt in een warme slaapkamer uit het raam op het erf te staren. De familie woont op een typisch Roemeens boerderijtje, een erf met wat schuren, een moestuin, een varkenshok en wat leefgebouwtjes. De slaapvertrekken en keuken en woonvertrekken liggen tegenover elkaar op het erf. Kippen scharrelen overal tussendoor, de 2 varkens Rolli en ►

Troeli liggen knorrend in hun hok. De zus wordt liefdevol verzorgd, ze heeft het niveau van een 2-jarige en zingt vrolijk mee met de kinderliedjes die Sandor zingt. Ze begint vrolijk te lachen als haar broer vertelt dat 1 van de varkens op 6 december geslacht zal worden, dat is altijd een grote happening. Helaas zal ze alles vanaf haar bed moeten volgen, in verband met haar gekneusde arm.

Ze is blij met de cadeautjes die ze krijgt, een gebreide sjaal met kaartje wordt dankbaar aanvaard. Gelukkig krijgt zij niet veel mee van de zorgen die haar broer met ons deelt, hij is ook de jongste niet meer en de zorg voor zijn zus zal alleen maar toenemen naarmate zij ook ouder wordt.

Het team van CE biedt op allerlei manieren hulp aan, wat voor deze familie een enorme steun is.

Na de lunch bezoeken we nog een jonge moeder die net bevallen is van haar 4e kindje. De tweejarige peuter is blij met alle aandacht en begint gelijk te kleuren in haar nieuwe kleurboek. De baby ligt rustig te slapen op het bed. De oudste dochter van 15 zit vandaag op school en zoon Darius is bij het after-schoolproject in het Iulia Home. Het kleine appartement bevindt zich in een typische sovjet-flat, op de bovenste verdieping. Het is er benauwd en de vrouw betaald behoorlijk hoge huur voor het appartement. Ze kan maar net rondkomen, zonder de hulp van CE zou zij het niet redden.

Als we later het after-schoolproject bezoeken zien we inderdaad Darius, samen met de andere kinderen is hij bezig met het maken van zijn huiswerk. We verbazen ons over de hoeveelheid huiswerk en het niveau ervan. Andrea, Tunde en Martin begeleiden de kinderen in alle rust, maar met duidelijke grenzen bij hun huiswerk. Een veel voorkomend probleem is het gebrek aan aandacht van de ouders en de overvloed aan sociale media, wat zorgt voor gedragsproblemen

bij de kinderen. Daardoor is het werk alleen maar moeilijker geworden. Martin deelt veel voorbeelden met ons. Maar ook de verhalen waarbij de naschoolse opvang wel iets heeft veranderd in de levens van de kinderen krijgen we te horen.

Aan het einde van de middag bezoeken we het mooie oude centrum van de stad en sluiten we ons bezoek af met een diner met dominee Istvan en Sandor.

Dinsdag 25 november

We vertrekken vroeg en worden uitgezwaaid door Sandor. Het is niet ver naar Cluj-Napoca, maar het kan erg druk zijn onderweg. Dat blijkt ook wel als we de stad inrijden, de hele stad staat stil en we komen maar langzaam vooruit. Gelukkig zijn we op tijd op het vliegveld en gaat alles volgens plan. We stijgen om 2 uur Roemeense tijd op en staan om half 4 Nederlandse tijd al op onze koffers te wachten. Rond 6 uur komen we allemaal weer veilig aan in onze eigen huizen. We kijken terug op een mooie reis met voor mij veel nieuwe ontmoetingen.

Laat uw licht schijnen voor de mensen...

Ik denk aan de mensen die ik ontmoet heb op deze reis, de overtuigde medewerkers die de hulp aanbieden onder soms moeilijke omstandigheden. Van de verantwoordelijken voor de projecten tot aan de facilitair medewerker; ik zie de glans van het licht dat zij brengen in de levens van mensen waar zij hulp aan bieden. In de ellendige leefomstandigheden in Cold Valley, de troesteloze duisternis in Oekraïne, in het getto en rondom Oradea: overal mag het Licht schijnen. Zeker in de donkere Adventsperiode kan het Licht nog stralender schijnen op welke plaats ook. Niet om de goede daden van de mensen te tonen, maar om het werk van Hem te verheerlijken die ook eens alle tranen zal afwissen en alle pijn zal wegnemen.

Roemeens recept

Papanași

Roemeense gefrituurde donuts

Vorbereidingstijd: 10 min.

Kooktijd: 20 min.

Totale tijd: 30 min.

Recept voor 10 stuks

Papanași zijn traditionele, gefrituurde donuts gevuld met kaas, meestal geserveerd met jam en zure room. Ze zijn superlekker en waarschijnlijk het populairste Roemeense dessert. Je vindt ze in bijna elk traditioneel Roemeens restaurant en ze zijn een absolute aanrader tijdens een bezoek aan het land.

Tot verwarring van buitenlandse toeristen, maar ook van veel Roemenen, is papanași ook de naam voor traditionele *gekookte* kwarkknodels. Deze kunnen ook met jam geserveerd worden, maar verschillen qua smaak en textuur aanzienlijk van de gefrituurde variant. Vraag dus bij een bezoek aan een Roemeens restaurant zeker wat voor soort papanași ze op de menukaart hebben staan.

Ingrediënten:

Voor de donuts

- 500 gr. kwark (in plaats van kwark kan ook ricotta of cottage cheese worden gebruikt)
- 2 eieren
- 30 gr. poedersuiker
- 220 gr. patentbloem
- 1 theelepel bakpoeder
- snufje zout

Om te serveren

- zure room
- bosbessenjam (of zure kersen-, bramen- of gemengde bessenjam)
- vanillesuiker (optioneel)

Instructies:

1. Meng voor de donuts alle ingrediënten in een kom. Vorm vervolgens met je handen (bestoven met bloem) 10 grote ballen (ongeveer zo groot als een kippenei) en 10 kleine ballen (ongeveer zo groot als een kwartelei).
2. Het deeg zal zacht zijn, en dat is ook de bedoeling. Weersta de verleiding om meer bloem toe te voegen, want dan wordt de papanași compact en niet luchtig.
3. Maak met de steel van een houten lepel een gat in het midden van elke grote bal. Doe de papanași vervolgens voorzichtig in de hete olie. Dit kan in een frituurpan op het fornuis, zoals ze dat vaak in Roemenië doen, maar het kan ook in een friteuse op 175 graden.
4. Bak de papanași op middelhoog vuur ongeveer 3 minuten aan de ene kant en nog eens 2 minuten aan de andere kant. De kleine balletjes zullen sneller gaar zijn. Of, bak de papanași in de friteuse op 175 graden.
5. Leg de papanași op een bord, bekleed met keukenpapier, om overtollige olie te absorberen. Zet ze klaar en serveer ze met zure room en jam terwijl ze nog warm zijn.
6. Optioneel: bestrooi met vanillesuiker en geniet van deze heerlijke, warme papanași!

Oud ijzer voor nieuwe kansen

Als je aan het verbouwen bent in de omgeving van Alblasserdam (binnen een straal van 10 kilometer) of je hebt net een huis gekocht, is de kans groot dat je een briefje in de bus vindt met de vraag of je het oud-ijzer op wil laten halen door dhr. Bindert Malda.

In Alblasserdam is het in de buurt wel bekend dat je hem kunt bellen om oud ijzer op te laten halen. Al jaren zamelt hij op deze manier geld in, eerst voor Stichting Draagt Elkanders Lasten en sinds 2 jaar ook voor Stichting Tabitha.

Thuis haalt hij de aangeleverde zonneschermen, cv-ketels, radiatoren, etc. uit elkaar om het vervolgens gescheiden bij de ijzerboer in te leveren. Koperen en aluminium onderdelen leveren het meeste op, maar ook voor de overige materialen is het de moeite van het de-

monteren vaak wel waard. Zo weet Bindert elke maand een mooi bedrag bij elkaar te sprokkelen.

Hoeveel kilo's ijzer hij in de afgelopen jaren weggebracht heeft, weet hij niet meer, maar het zijn vele kilo's geweest.

Soms verwacht hij alleen iets op te halen, maar loopt het net even anders en blijkt het ineens een klus die niet met 1 persoon te doen is of veel meer werk dan verwacht. Maar hij probeert er het beste van te maken.

Op dit moment haalt hij vanwege familieomstandigheden alleen nog maar in bovengenoemde straal (ca. 10 km) het materiaal op. Zolang zijn gezondheid het toelaat en het nog de moeite waard is, hoopt hij hiermee nog door te kunnen gaan.

80 jarige breister

Mevrouw Roubos (80 jaar) woont in Opheusden.

Al haar vrije tijd brengt ze breiend door. Ze maakt dekens, maar ook mutsen en sjaals en ze zorgt er dan voor dat deze met elkaar matchen.

Het geeft mevrouw Roubos heel veel voldoening en ze weet dat de spullen goed terechtkomen in Roemenië, Moldavië en Oekraïne.

Zolang ze de gezondheid heeft, blijft ze breien.

Vriendelijke groet, Roelie Gouweloos

Oliebollenactie stichting Tabitha

- * Oliebollen (met of zonder krenten) € 1,25
- * Appelbeignets € 1,99
- * Appelflappen € 1,99
- * Saucijzenbroodjes € 1,99

(prijzen zijn per stuk)

Bestellen kan tot maandag 29 december 10.00 uur

- * M. van Beuzekom 06-12330792
- * B. van Gent 06-57160607
- * I. van Ingen 06-57637973
- * of per email: bestellen@stichting-tabitha.com

Afhalen op woensdag 31 december
tussen 11.00 en 13.00 uur in Obadja (Schepenstraat 4).

Bezorgen gratis bij bestelling vanaf € 30,-
Op 31 december 's ochtends en binnen Ridderkerk.

Alvast hartelijk dank en fijne feestdagen toegewenst!

**Stichting
Tabitha**
Noodhulp Oost-Europa

DE JONG
infrastructuur

De Jong infrastructuur is uw gespecialiseerde partner voor:

- Kabelwerken
- Leidingwerken
- Verlichting

De Jong Infrastructuur
Damweg 30
2989 AD Ridderkerk
T: 078 681 82 66
E: info@dejonginfra.nl
www.dejonginfra.nl

Tronchet
AFBOUW
PLAFONDS & TIMMERWERKEN

Arno Tronchet
06 30 000 772

Stationsweg 198
3364 AN Sliedrecht
T 0184 63 32 77
E info@tronchetafbouw.com
I www.tronchetafbouw.com

PUT
fashionstore

Onze merken zijn o.a.

Dames: Gerry Weber, Frank Walder, Marcona, Cecil, Gelco, Setter lady
Heren: Gastra, For Fellows, Digel, VANGUARD, Olymp, Meyer, Ten Cate

Adres: St. Jansplein 32, 2981 GC Ridderkerk
Telefoon 0180 - 42 55 77 E-mail putfashionstore@telfort.nl
Website www.putfashionstore.nl

TELPOINT BENELUX B.V.

Telpoint Benelux | Curiestraat 2B, 6716 AR Ede | T. 0318-690630 | www.telpoint.nl

B ORGO BV
autobedrijf

Kaartenmakerstraat 9
2984 CB Ridderkerk
T 0180 397943
www.autobedrijfborgo.nl

Bij ons kunt u terecht voor:

- * In- en verkoop occasions
- * APK
- * Schade
- * Banden en velgen - winterbanden
- * Trekhaak plaatsing
- * Onderhoud en reparatie
- * Airco reparatie, onderhoud en diagnose
- * Uitlijnen en balanceren
- * Audio visuele producten, inbouw, onderhoud en diagnose
- * Verhuur personenbusjes (9 persoons)

Hier had uw advertentie kunnen staan

Info:

Email: penningmeester@stichting-tabitha.com

**WE ZIJN GEEN
UITGEVERIJ
MAAR DRUKKEN
WEL MAGAZINES**

zowel in offset als digitaal

*Mai
tres
de
pres
sion*

Drukmeesters bv
078 610 09 11 - info@drukmeesters.nl

DRUKMEESTERS
OFFSET & DIGITAAL

KVGO

drukmeesters.nl

VASCO
fulfilment

JIJ VERKOOPT, WIJ DOEN DE REST.

www.vasco-fulfilment.nl

Een bijzondere winkel!

deKandelaar.nl
Christelijke Boek- en Muziekhandel

Openingstijden:

Maandag	13.00 - 17.30
Dinsdag	9.00 - 17.30
Woensdag	9.00 - 17.30
Donderdag	9.00 - 17.30
Vrijdag	9.00 - 21.00
Zaterdag	9.30 - 17.00

Met uw aankopen bij De Kandelaar steunt u rechtstreeks projecten ter bevordering van leetuur- en Bijbelspreiding. Via internet bestellen kan ook.

Boeken, Kado's, Muziek, Kaarten

In Uw licht zien wij het Licht

St. Jorisstraat 10, 2991 GA, Ridderkerk. Tel: 0180-42 46 96 Fax: 0180-43 51 52 winkel@de-kandelaar.nl

UNIEKE KEUKENFORMULE

Wij zijn de meest flexibele keukenspecialist van Nederland. Met onze compleet uitgeruste showroombus brengen wij een uitgebreide collectie bij u thuis. Uw woning is onze showroom!

Inspiratie op doen? Ga naar:
www.homekeukens.nl

Kies uw keuken bij u thuis!

1

WIJ KOMEN NAAR U TOE:
NAAR DE PLEK WAAR
UW NIEUWE KEUKEN
KOMT.

2

U KIEST DE MATERIALEN
WAARMEE WIJ TER
PLEKKE HET 3D-ONTWERP
VAN UW KEUKEN MAKEN.

3

WIJ MONTEREN UW
KEUKEN EN STAAN OOK NA
OPLEVERING GARANT VOOR
UW KEUKENPLEZIER!

DIT MAAKT ONS UNIEK:

- ✓ Het hele traject in eigen beheer
- ✓ Uw nieuwe keuken direct bekijken met Virtual Reality
- ✓ Geen aanbetaling

homekeukens

Sinke
groenprojecten

Randweg 73
2951 AK Alblasserdam
Tel 078 69 34 517
Fax 078 69 34 077
Mob 06 20 63 44 88
info@sinkegroenprojecten.nl
www.sinkegroenprojecten.nl

Ontwerp - Aanleg - Onderhoud - Boomverzorging

3de Barendrechtseweg 541
2991 SH Barendrecht

Klippel
Kraanverhuur

mooi
PARFUMERIE
VAN ZESSEN

Makado-Center 31 | Alblasserdam
078 - 691 22 68 | www.davanzessen.nl

NU OOK ONLINE TE BESTELLEN!
WWW.NOTENKRAAMSLAGBOOM.NL

€ 4,95 VERZENDKOSTEN, VANAF 35 EURO GRATIS

Vragen? Stuur ons gerust een berichtje.
WhatsApp: 06-19899497
E-mail: info@notenkraamslagboom.nl

LEENDERT JANSE
Plafonds & Wanden

LEENDERT JANSE
Waalsmondelaan 5
2951 AW Alblasserdam
06 - 175 99 990
info@leendertjanse.nl
www.leendertjanse.nl

Van De Graaf
Hovenier

Hoveniersbedrijf Van de Graaf

Van Eesterensingel 4
2951 CK Alblasserdam
Tel.: 078 691 64 09
Mobiel: 06 - 430 223 92

CRUM
Timmerwerken & Interieurbouw

06 - 49 84 34 13 | info@crumtimmerwerken.nl

Benieuwd wat 100% natuurlijk slapen voor u kan betekenen?

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:
Henk en Janny Sierveld
MOB 06-36 38 18 80
henksierveld@gmail.com
www.wolligslapen.nl

Slaapt u al tussen de wol?

CARROSSERIEBOUW
SPEC. CONSTRUCTIE

ALBLASSERDAM
TEL. 078 6912441

NUGTEREN TRANSPORT
Your partner in logistics

Rapenburg 5
2952 AP Alblasserdam
Phone +31 (0)78 6911004
Email info@nugterentransport.nl
Internet www.nugterentransport.nl

STOLK

BROTHERS

PREMIUM QUALITY

**Verkrijgbaar bij de
plaatselijke tuincentra**

WWW.STOLKBROTHERS.NL

Koren- en samenzangavond Ridderkerk kerstconcert

zaterdag 20 december

19.30 uur

19.00 uur kerk open

GRATIS TOEGANG

Mannenkoor Soli Deo Gloria, *Urk*
Chr. Gemengd Koor Glorify, *Meppel*
Jaap Kramer, *leiding*
Minne Veldman, *orgel*
André van Vliet, *piano*

Spreker Marco Oosterwijk, *Vrienden van Zjitomir*

Collecte: noodhulp Oekraïne

Actie voor Oekraïne
& Stichting Tabitha

Toegang en parkeren: gratis

Adres: Kerksingel 1 Ridderkerk

Live te volgen via het
YouTube-kanaal
van Beelduitzending.nl

Beeld
uitzending.nl

